

Neäri päwa lubbaminne.

Süddame rõmustus.

Apostel ütleb usklikko ristirahwa süddamettest: „Kui kurwastatud, agga ikka rõõmsad.“ 2 Kor. 6, 10.

Süis tahhan minna ka rõmus olla ommas süddames, tulgo, mis taht, minno peäle! — Kui sinna uskmatra hing tahhad omma süddant tühja murretsemisega närrida, süis närra peäle; agga minna weretan keik omma murred Jehowa peäle; kü temma toimetab hästi.

Tulge süis, ja katsuge omma joudo, kas teie sate mind mo Onnisteggijast ärralahhutatud? — Kui ka sinna, kurri waim, tulleksid mind hirmotama mo pattude pärrast, süis ütlen so wasto: „Taggane minnust, Satan, mo Jesuuse werri on ka mo ellepunnased pattud

puhtaks pešnud, et mo õiguuse kuub peab nüüd walgem ollema, ja parreminne paistma, kui päike. Sedda, mis mo Lunnastaja mulle armust on kinkinud, ei tohhi sinno kurjad küned mitte mo käest ärrakiskuda!“

Jääb minno ihho haigeks, olgo peäle: Laatsarus, Marta ja Maria wend, kedda Jesus armastas, jäi ka haigeks. Se wäggen ellowürst, kes tedda pimmeda houa seest satis jälle ellowalguuse süsse, on ka minno heaks walmis mind üllesaitama mo tõwwewodi peält. Eks ma olle mitto aastat järrestikko ihhoterwis: ses ellanud, mis se paar nädalaid haigust woib mulle kahjo tehha? — Ma kannatan sedda rõmoga! Kui jubba üks ilmalik emma kannab keige rohke minne hoolt selle lapse eest, kes praego haige on: eks süis mo taewalikko ja